

Videns-økonomien skaber nye pædagogiske alliancer fordi dele af erhvervslivet er blevet opmærksomme på, at faglige kompetencer som for eksempel læsning, regning og skrivning ikke er nok, mener Ove Korsgaard, der er lektor ved Institut for pædagogisk filosofi ved Danmarks Pædagogiske Universitet.

Lege-alliancen

* Skal børn have lov til at udvikle sig på deres egne præmisser, eller skal de uddannes til kvalificeret arbejdskraft?

Sådan lyder et centralt tema i moderne skole- og uddannelsespolitik – et tema som typisk aktiverer modsætningen leg eller indlæring, barnets behov eller arbejdsmarkedets krav.

Men den nye vidensøkonomi forandrer også dén modsætning; kravet om innovation og teamwork gør legen til en central kompetence, og dermed står det legende barn og den nye økonomis forkæmpere side om side over for fortalene for traditionel økonomi og faglighed.

Ove Korsgaard, der er lektor ved Institut for pædagogisk filosofi ved Danmarks Pædagogiske Universitet, bekræfter, at udviklingen i økonomien forvandler den gamle modsætning:

»Den nye alliance opstår, fordi dele af erhvervslivet er blevet opmærksomme på, at faglige kompetencer som for eksempel læsning, regning og skrivning ikke er nok.«

Ove Korsgaard vil dog ikke byde på, hvilken af de to fløje – leg eller lærdom – der har fremtiden for sig:

»De kan godt have ret begge to. Vi har brug for begge dele. Uden elementære faglige færdigheder kan et videnssamfund ikke fungere. Der er for eksempel ingen tvivl om, at vi i øjeblikket mangler unge inden for naturvidenskab. Alligevel er det farligt, hvis vi låser os fast eller først og fremmest fokuserer på den side, for dét er også forkert.«

Ove Korsgaard tror, at grøfterne mellem de to uddannelsespolitiske fløje er så dybe, fordi ord som leg eller faglig indlæring trækker en række historiske fronter med sig:

»Når de, som i øjeblikket forfægter et back to basic-standpunkt, hører ordet leg, tror de, at børnene skal pjatte rundt for sig selv hele tiden, og i nødværge forlanger de så undervisning i regning, skrivning og religion. Problemet er, at ordet leg har to dimensioner. Det er dels en aktivitet, og det er dels en dimension ved alle aktiviteter, og det er i den sidste forstand, vi skal bruge ordet. Således kan der være

en dimension af leg i alt, i kærlighed, i diplomati, i økonomi og naturligvis også i videnstilegnelsen. Jeg tror, at man kan forklare back to basic-forkæmperne, at børnene bliver dårligt stillet, hvis man fjerner lege-dimensionen, men vi kan kun opnå den fælles forståelse, hvis vi finder nogle ord, der er mindre belastede end leg og faglig indlæring.«

Den forhenværende amerikanske arbejdsminister Robert Reich er ifølge Ove Korsgaard et godt udgangspunkt for et nyt og mindre belastende læringsbegreb.

I sin bog 'The Work of Nations' (1991) påstår Reich, at vidensdeling og teamwork afløser arbejdsdeling og specialisering som afgørende økonomiske begreber.

På den baggrund indkredser han fire færdigheder som børn skal opøve i skolen for at være rustet til fremtiden:

- Abstraktionsevnen. De skal kunne opdage mønstre og meninger i det informationshav, de svømmer i. Denne evne fremmes gennem træning i at være skeptisk, nysgerrig og kreativ.
- System-tænkning. De skal ikke alene finde løsningen på et givet problem, men også lære at undersøge, hvorfor problemer er opstået, og hvordan det hænger sammen med andre problemer.
- Evnen til at eksperimentere. De skal have mulighed for at lege, prøve sig frem, eksperimentere i laboratorier af forskellig slags.
- Samarbejdsevnen. De skal lære samarbejdets kunst, fordi meget vidensarbejde i fremtiden vil foregå i teams.

Reichs begreber har ti år på bagen, men er stadig et godt udgangspunkt for en mindre befængt debat, mener Ove Korsgaard:

»Selv om de er udviklet i kampen mod den amerikanske back to basic-bevægelse, går de på tværs af de traditionelle grøfter«, siger han. ▲

Mikkel Hvid
Asterisk@dpu.dk

Lektor Ove Korsgaard
Institut for pædagogisk filosofi, DPU